

Sygn. akt IV U 9/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 05 grudnia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący: SSR Maja Snopeczyńska

Protokolant : Karolina Nowicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 05 grudnia 2017 roku w Ś.

sprawy z odwołania **A. O.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

w sprawie (...) z dnia 26.10.2016 roku

o jednorazowe odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy po zmarłym

odwołanie oddała.

UZASADNIENIE

Powódka A. O. odwołała się od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 26 października 2017 roku, odmawiającej prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy po mężu D. O. zmarłym w dniu (...) roku, wnosząc o uznanie, że wypadek w dniu (...) był wypadkiem przy pracy i zasądzenie odszkodowania. W uzasadnieniu odwołania podniosła, że mąż powódki w dniu (...) roku podczas podróży służbowej w Czechach podczas posiłku zadławił się w efekcie czego zmarł, zaś twierdzenia ZUS o braku przyczyny zewnętrznej są nieuprawnione.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania. W uzasadnieniu wskazano, że ZUS nie uznał zdarzenia za wypadek przy pracy, gdyż przyczyną zdarzenia było zasłabnięcie skutkujące zamknięciem dróg oddechowych treścią pokarmową, a następnie zatrzymanie oddychania.

W toku postępowania Sąd ustalił

następujący stan faktyczny:

Mąż powódki – D. O. - zatrudniony był (...) S.A. w J. na podstawie umowy o pracę.

W dniu (...) roku odbywał podróż służbową do P.. Podróżował wspólnie z R. K., A. L. i K. C.. Około godziny 13:00 zatrzymali się na obiad. Po zakończonym posiłku około godziny 13:30 mąż powódki poszedł na zewnątrz zapalić papierosa. Po kilku minutach z restauracji wyszli R. K. i A. L. i zobaczyli jak mąż powódki upada. Próbowali udzielić mu pierwszej pomocy i wezwali pogotowie. Pomimo przeprowadzonej reanimacji lekarz w szpitalu w Z. stwierdził zgon męża powódki.

Pracodawca uznał zdarzenie za wypadek przy pracy.

Dowód: akta ZUS (załącznik)

zeznania świadków R. K. k. 23 (płyta CD k. 25)

A. L. k. 24 (płyta CD k. 25)

Decyzją z dnia 26 października 2016 roku strona pozwana odmówiła powódce prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy po zmarłym w dniu (...)roku mężu D. O. z uwagi na brak przyczyny zewnętrznej (przyczyną zdarzenia było zasłabnięcie skutkujące zamknięciem dróg oddechowych treścią pokarmową, a następnie zatrzymanie oddychania).

Dowód: akta ZUS (załącznik)

Mąż powódki- D. O. – doznał w dniu (...)roku zachłyśnięcia treścią pokarmową w przebiegu zasłabnięcia. Przyczyną zgonu D. O. była ostra niewydolność oddechowa, wywołana zamknięciem światła dróg oddechowych w przebiegu jego zasłabnięcia nie spowodowanego urazem. Treść uniemożliwiająca dopływ powietrza do płuc pochodziła z przewodu pokarmowego zmarłego (tj. nie mogła pochodzić z jeszcze niespożytego posiłku). Należy wykluczyć, że mąż powódki zakrztusił się i zachłyśnął pokarmem podczas spożywania posiłku.

Bezpośrednią przyczyną zgonu była przyczyna wewnętrzna, nie zaś działanie czynnika zewnętrznego.

Dowód: opinia biegłego z dnia 8 VIII 2017r. k. 41-43

opinia uzupełniająca k. 59-60

W tak ustalonym stanie faktycznym

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z dnia 28 listopada 2002 roku z późn. zmianami) członkom rodziny ubezpieczonego, który zmarł wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej, przysługuje jednorazowe odszkodowanie; odszkodowanie to przysługuje również w razie śmierci wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej rencisty, który był uprawniony do renty z ubezpieczenia wypadkowego.

Zgodnie zaś z treścią art. 3 ust. 1 powołanej ustawy za wypadek przy pracy uważa się nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą:

- 1) podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych;
- 2) podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika czynności na rzecz pracodawcy, nawet bez polecenia;
- 3) w czasie pozostawania pracownika w dyspozycji pracodawcy w drodze między siedzibą pracodawcy a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy.

Z treści powołanej regulacji wynika, że elementami koniecznymi uznania zdarzenia za wypadek przy pracy są nagłość zdarzenia, wywołanie zdarzenia przyczyną zewnętrzną, skutek powodujący uraz lub śmierć oraz pozostawanie w związku z wykonywaną pracą. Nagłość charakteryzuje się czymś nieprzewidywalnym, nieoczekiwanym oraz raptownym. Powyższa cecha musi dotyczyć samego zdarzenia, a nie skutku pod postacią urazu lub śmierci. Ponadto zdarzenie spełniające kryterium „nagłości” musi zostać wywołane przyczyną zewnętrzną, co oznacza, że nie może pochodzić z organizmu ubezpieczonego dotkniętego zdarzeniem. Przyczyna ta winna być jednocześnie źródłem urazu lub śmierci ubezpieczonego.

Jako zewnętrzną przyczynę sprawczą wypadku przy pracy należy rozumieć każdy czynnik pochodzący spoza organizmu poszkodowanego zdolny – w istniejących warunkach – do wywołania szkodliwych skutków. Wymaganie, aby uraz został spowodowany czynnikiem zewnętrznym wskazuje na konieczność związku przyczynowego między urazem i czynnikiem pochodzącym spoza organizmu poszkodowanego, przy czym czynnik ten ma zadziałać w ramach nagłego zdarzenia wywołanego przyczyną zewnętrzną. Ten element należy rozumieć w ten sposób, że wypadek przy pracy musi być wywołany taką przyczyną, zaś uraz spowodowany wypadkiem jest skutkiem działania czynnika zewnętrznego, pochodzącego spoza organizmu poszkodowanego. Nagłe zdarzenie powodujące uraz lub śmierć ubezpieczonego nie musi nastąpić w czasie pracy i w miejscu pracy, lecz może mieć miejsce w dowolnym czasie i miejscu, pod warunkiem, że pozostaje w związku z rodzajem pełnionej przez ubezpieczonego pracy.

W niniejszej sprawie bezspornym było, że mąż powódki zmarł na skutek zdarzenia, które nastąpiło w trakcie wykonywania obowiązków pracowniczych, bez wątpliwe było to zdarzenie nagłe. Spór dotyczył tego, czy zdarzenia prowadzące do śmierci męża powódki było spowodowane przyczyną zewnętrzną. Dokonując w tym zakresie ustaleń stanu faktycznego należało oprzeć się na opinii biegłego sądowego z zakresu medycyny sądowej. Jak wynika z opinii biegłego mąż powódki doznał w dniu 18 maja 2016 roku zachłyśnięcia treścią pokarmową w przebiegu zasłabnięcia; zaś przyczyną zgonu była ostra niewydolność oddechowa, wywołana zamknięciem światła dróg oddechowych w przebiegu jego zasłabnięcia nie spowodowanego urazem; treść uniemożliwiająca dopływ powietrza do płuc pochodziła z przewodu pokarmowego zmarłego (tj. nie mogła pochodzić z jeszcze niespożytego posiłku). Biegły podkreślił, że zebrany materiał dowodowy pozwala na wykluczenie, że mąż powódki zakrztusił się i zachłysnął pokarmem podczas spożywania posiłku. Tym samym bezpośrednią przyczyną zgonu była przyczyna wewnętrzna, nie zaś działanie czynnika zewnętrznego.

Zdaniem Sądu, brak jest podstaw do negowania powyżej przedstawionego stanowiska biegłego, wydana opinia zawiera pełne i jasne uzasadnienie, uwzględniające przebieg zdarzenia. Wskazać należy, że biegły w sposób szczegółowy i wyczerpujący odniósł się do zarzutów powódki do opinii zawartych w piśmie z dnia 5 IX 2017 roku.

Biegły sądowy obowiązany jest orzekać zgodnie z wiedzą medyczną, posiadanymi kwalifikacjami i obowiązującymi przepisami. Dlatego, zdaniem Sądu, sporządzonej przez biegłego opinii nie można odmówić rzetelności i fachowości co do medycznej oceny stanu zdrowia powoda. Podkreślić należy, że Sąd nie dysponuje wiadomościami specjalnymi, które posiada biegły. Zgodnie zaś z utrwalonym w tej mierze poglądem Sądu Najwyższego - opinie biegłych lekarzy mogą być oceniane przez Sąd wyłącznie przez pryzmat ich zgodności z zasadami logicznego myślenia, doświadczenia życiowego oraz wiedzy powszechnej, wystarczające dla uznania bądź nie uznania opinii biegłego za przekonywującą (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2005r., II CK 572/04, Lex nr 151656). Opinia biegłego sądowego podlega ocenie przy zastosowaniu art. 233 § 1 k.p.c. – na podstawie właściwych dla jej przymotów kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażanych w niej wniosków.

Dlatego też Sąd podzielił dokonane w opinii ustalenia i przyjął je za podstawę swojego orzeczenia ustalając, iż bezpośrednią przyczyną zgonu męża powódki była przyczyna wewnętrzna, nie zaś działanie czynnika zewnętrznego.

Mając powyższe na uwadze, na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. odwołanie oddalono.